

SUAT OKTAY ŞENOCAK - BURSA

Siz, kaç tane “serbest ve özgür” gazeteci gördünüz? Ya da hiç tanıdınız mı?

Yani özgür ve serbest derken, her hangi bir kurum ya da medyaya bağlı olmadan, **"yazdıklarım a o ne der, bu ne düşünür, acaba alınır mı, gücenir mi, başım derde girer mi?"** kaygısı taşımadan, umursamadan yazan gazeteciden söz ediyorum!

Ben çok gördüm ama bir tane tanıdım: **“Dilek Yaraş”**

2003-2005 yılları arasında Gölge Adamlar belgeselimi tamamlayıp da İsveç'ten sınır dışı edildikten sonra Atatürk Hava Limanı'nda beni karakoldan çıkararak kadını Dilek Yaraş. Uzun yıllar yaşadığı İsveç'ten Türkiye'ye dönme kararı aldığı zaman, “Ne işin var Türkiye’de be abla, bak İsveç huzurlu ve dingin ülke, Türkiye kaos diyarı” diyerek, vazgeçirmeye çalışmışım da, o da bana, “Daha iyi ya, Türkiye’de sıkılmam. Yazacak üretecek daha çok konu var, İsveç çok sıkıcı” demişti.

Elbette bu bir latifeydi. Asıl amacı “Taş Yerinde Ağır” sözünün doğruluğunu kanıtlamaktı.

Hakkı da yok değildi, Bizim yakın tarihimize baktığımızda, olaysız, sorunsuz, sıkıntısız özetle kaos olmadan bir günümüz bile geçmemişken, İsveç'in topu topu 2 skandal cinayeti var, (Olof Palme ve Anna Lind) birinin faili bulundu, diğeri hala faili meçhul!

Biz de ise faili meçhulleri saymakla bitiremeyiz, faili diye yakalananları da serbest bırakmışız.

Neyse...

O gün bugündür Türkiye'de yaşamaya, kalem oynatmaya devam ediyor.

Serbest ve özgür gazeteci Dilek Yaraş İsveç'teki onca huzuru, refahı bırakıp 2004'te İstanbul'a yerleşip, internet sitelerinde kalem oynatmaya başladı.

Ve Yaraş, Mavi Marmara baskının ardından da, baskında yaşamlarını yitirenlerin yakınlarıyla bağlantıya geçerek, <http://www.kirzincirlerimavimarmara.com/> adlı kitabını hazırladı.

Kitabın ilk taslağını okuyanlardan biri de benim.

Yaraş, kitabı tamamladıktan sonra, her yazarın başına gelen durumu yaşadı ve uzun süre yayıncı aradı. Kısıtlı olanakları çerçevesinde bitirdiği kitapta, bir çok kesimi kızdıracak bilgilere, birilerinin canını sıkacak ayrıntılara da ulaştı. Bunlar, Mavi Marmara baskınında ölenlerin yakınları tarafından dile getiriliyor.

“Kır Zincirlerini Mavi Marmara” tam bir belgesel kitap. Her şeyiyle gerçek ve Mavi Marmara baskının ardında kalan acılı aileler, eş, ana-baba, kardeş dost ve akrabaların yaşadıkları dramı tüm yalınlığıyla, manipüle etmeden okura aktarıyor.

Dilek Yaraş, özündeki özgür insanın dürtüleriyle, değil gazetecilik yapmak, var olmanın bile güç

olduğu bir coğrafyada, kalemiyle (çomağıyla) hem tekeri, hem de malum kovarı bırakmaya devam ediyor.

Geçen yaz, konservatuvarların tiyatro sınavı için ortanca oğlum Tarık ile birlikte İstanbul'a gittiğimizde Dilek ablayı Haliç'e nazır evinde ziyaret ettik. Bir ara evinin bulunduğu apartmanın terasına çıkardı bizi ve manzarayı odaklanmamızı istedi. O anda Haliç'e demirlenmiş bir gemiyi işaret etti. **“Bak, şu gemiye bak”** dedi, **“Mavi Marmara gemisi, orada demirli”**

Bir an duraksadım ve elimdeki dijital fotoğraf makinesiyle arkada Mavi Marmara gemisi, ön planda Dilek Yaraş'ı fotoğrafladım. O gemide yaşamlarını yitirenlerin aileleriyle görüşerek kitap hazırlayan yazarın aynı karede yer alması ilginç geldi bana.

Haliç'te demirli bir gemi ve bir apartmanda dramı kaleme alan gazeteci Dilek Yaraş...

Siz böyle bir gazeteci tanıyor musunuz bilmiyorum ama ben Dilek Yaraş'ı tanıyorum ve **“Kır Zincirlerini Mavi Marmara”** kitabını okumayı öneriyorum.

Böyle bir kitabı yazmak inanılmaz zor değil, zor olan bunu düşünmek, cesaret edip o aileleri ikna etmek, samimiyetini inandırmak ve objektif bir bakışla, gerçeği satırlara dökmek.

Dilek Yaraş bunu başardığı için kocaman bir alkışı hak ediyor.

Dilek Yaraş, iyi ki Türkiye'ye gelmişin, iyi ki beni dinlememişsin!

Belki Mavi Marmara'da olanlar ve yaşananlar hiçbir zaman gerçekten anlaşılamayacak ama hazırladığın bu kitap, o trajedinin sadece bir gemi adından ibaret olmadığını, acının derinliklerine indikçe ne büyük bir insanlık dramının yaşandığını gösterdin bize!

Kalemine ve yüreğine sağlık...

suatsh@gmail.com